

דבר העורך מושב טוב ישיבת

נמצאים אנו כעת יחד עם כל בית ישראל, בעיצומה של פרק משמעותי ומיוחד בהיסטוריה 'ישראל הקורונה'. העולם מושבת, בני אדם מסוגרים ומבודדים, וכמעט שאינם יוצאים מהביתם.

בשיחת חיזוק אמר המשפיע הנודע הרה"ח רבי אברהם מרדכי מלאך שליט"א, ידוע לכל הזמר המפורסם 'בר יוחאי' בו מתואר גדלותו של התנא האלוקי רשב"י, ובאחד מבתי הזמר: בר יוחאי מושב טוב ישבת, יום נסת יום אשר ברחת, במערת צורים שעמדת, שם קנית הודך והדרך. מתי היה המושב טוב הזה? כשישב בבית המדרש מוקף בתלמידיו ששנו בצמא את דברי משנתו? כשנשא ונתן בדברי הלכה יחד עם חבריו, שרפי קודש גדולי התנאים?

לא ולא! מושב טוב ישבת אומר הפייטן היה יום נסת יום אשר ברחת, כאשר רשב"י ברח מאימת הרומאים והתחבא במערה וניזון מקב חרובים וקיתון מים, ולמד אך ורק עם בנו רבי אלעזר, ללא הרבצת תורה לאלפי תלמידים, התפלל ללא מנין ובלי קריאת התורה שלוש עשרה שנה, דווקא שם קנית הודך והדרך, שם נתחבר ספר הזוהר שמאיר את הדרך לכל אורך שנות הגלות! ושם נברא מעין לו, וחורב למאכלו, מה טוב חלקו וחבלו, אדונינו בר יוחאי!

כלל ישראל נמצא בתקופה קשה, אלפי חולים צריכים רפואה, מאות יהודים נלב"ע מהנגיף, זקנים עם נערים יושבים ספונים בבתיהם, ונבצר מרבבות אלפי ישראל להתכנס כסדר בבתי כנסיות, בתי מדרשות, ישיבות, ולימוד תשב"ר.

אפשר בתקופה זו להתהלך עם רגשי דכדוך ומשבר, אך ניתן להפוך את התקופה הזאת לזמן מרום, לצמחה אישית ושטייגען, השקעה מיוחדת בלימוד התורה דווקא מתוך הקשיים, התעלות בדרגות נעלות בבין אדם לחברו, שלא ידענו אף פעם שהכוחות לכך נמצאים בקרבנו.

הבה נשקיע את מירב הכוחות להתעלות, כאשר התקופה הזו תעבור בחדשי שמים, נוכל להביט אחורנית ולומר: בעידן הקורונה, 'שם קנית הודך והדרך' שזכינו למעלות רמות בעבודת השי"ת.

בברכת התורה, עקיבא יוסף לוי

נושא הגיליון

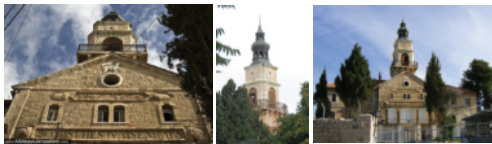
'ביקור במוזיאון שנלר'

'הַרְחֵק מֵעֲלִיָּה דְרַפְּךָ'

מתחם שנלר: ברחוב מלכי ישראל בירושלים, קיימת שכונה שנקראת 'מתחם שנלר', מקור השם של מתחם המבנים העתיק הוא מכך שנבנה לפני 1600 שנה על ידי גרמני נוצרי בשם יוהן שנלר, למטרת בית יתומים לילדים עזובים, ונקרא 'בית היתומים הגרמני', במתחם נבנה עבור הילדים גם כנסיה נוצרית. לפני כשמונים שנה (בשנת 1939 למנינם) כיון שהגרמנים היו נתיני אייב של הבריטים, הבריטים השתלטו על המתחם וסגרו את המוסד, הבריטים לא סילקו את הכנסיות ואדרבה הוסיפו במתחם עוד שלשה כנסיות. כחודשיים לפני שהבריטים עזבו את ארץ ישראל, המשטר הבריטי עזב את המתחם, קיימת השערה שהבריטים קיבלו הרבה כסף בתמורה לעזיבת מתחם שנלר. מאז הבנין שימש לצרכי אצ"ל ובהמשך לצה"ל, כאשר תכולת הכנסיה עם המזבח שנבנה שם וכל הציוד שלה הועבר לגרמניה.

צורת המבנה שקיים עד היום דומה לכנסייה, בחזית הבנין (נראה בתמונות) מופיע חריטה בצורת 'טלה' שמסמלת את 'אותו האיש', וכן חלון עגול, שהיה עליו ויטאז' וכל כדור הארץ שמטרתו לסמל נתינת צדקה לכל העולם, ובנוסף כיתובים בגרמנית וערבית. כיום יש במקום 'מרכז מבקרים' המשחזר את ההיסטוריה של המבנה, וכעת נבוא לברר בגדרי הלכה, מה הוא גדר וטעם האיסור להיכנס לכנסיה של נוצרים, והאם מותר להיכנס לבקר במוזיאון שנמצא במבנה אשר שימש בעבר ככנסיה, כגון הדוגמה שהובאה לעיל של המבנה העתיק במתחם 'שנלר' בירושלים, משום עבודה זרה שבטלה על ידי כיבוש מלחמה וקנין כסף, שנועקה ממנו העבודה זרה שהרי אין במקום פעילות של כנסיה וכל האביזרים הסתלקו, והמקום רק בגדר 'מבנה היסטורי', או דלמא עדיין אסור להיכנס כדין 'בית עבודה זרה'.

כולנו תפילה, שבמהרה יבוא משיח צדקנו ויעברו כל הגילולים מן הארץ, וכל האלילים יכרתו, לתקן העולם

**הגיליון הוקדש לעילוי נשמת
הנערה הצדקנית יוכבד יענטה ע"ה
בת יבדלחט"א
הר"ר שמואל שלמה שנור שליט"א
נלב"ע כ"ו סיון תש"ס ת.ג.צ.ב.ה.**

במלכותו יתברך, במהרה בימינו אמן.

1. איסור כניסה לכנסיה

מקור האיסור: הגמ' (עבודה זרה דף יז.) דורשת **המפסוק** (משלי פרק ה פסוק ח) הַחֵקֶם מַעֲלֵיךָ דַרְכָּךְ - זו מינות והרשות. ומבואר **בתוס'** (שם ד"ה ההק) שכלל בפסוק הזה איסור להיכנס לבית עבודה זרה. וכן מבואר **במשנה** (עבודה זרה פרק א משנה ד) לגבי עיר שיש בה עבודה זרה, אסור לילך לשם בזמן שהדרך מיוחדת לאותו מקום, ורק אם יכול להלך דרכה למקום אחר מותר.

ופירש שם **הרמב"ם** (פירוש המשניות עבודה זרה פרק א משנה ד). הובא בדברי **בש"ך** (יו"ד סי' קמט ס"ק א), שלפי זה כל עיר של גוים נוצרים שיש להם בעיר הזאת בית תפילתם, שהוא בית עבודה זרה בלא ספק, אסור לעבור בעיר הזאת כבוונה ובודאי שאסור לגור בה. ובגלות אנו דרים בעריהם בעל כרחינו, ומתקיים בנו **הפסוק** (דברים פרק ד פסוק כח) וְעַבְדְּתֶם שָׁם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אֲדָם עֵץ וְאֶבֶן, וְחֹמֶר לְדִין בֵּית עֲבוֹדַת זָרָה עֲצוּמוֹ, שִׁכְמַטְמַט אֶסּוּר לְהִבְטִי שָׁם, וְכֹל שֶׁלֹּא לְקָרֵב אֵלָיו, וְכֹל שֶׁכֵּן לְהִיכַנס אֵלָיו.

וכן נפסק **בשו"ע** (יו"ד סימן קנ סעיף א) מצוה להתרחק מדרך עבודת כוכבים ד' אמות. וכתב **בכמכת אדם** (ככלל הפד סיני טז) כיון שבית עבודה זרה אסור בהנאה, אסור להיכנס לתוכה ואפילו לישב בצלה אבל מותר לעבור בצל שלה.

כנסיה: לגבי כנסיה היה הלכה הג"ר **משה פיינשטיין זצ"ל** (אגרות השו"ע יו"ד ג סימן קט ס"ק ו') שאסור להיכנס לכנסיה של נוצרים שדינו כבית עבודה זרה. האיסור להיכנס הוא גם כשרוצה רק להסתכל שם על הצרות היפות שידוע שנעשה לנו. וכן האריך **בשו"ת ציץ אליעזר** (חלק יד סימן צא) באיסור כניסה לבית תפילתם, ומוסיף שזכור לו מימי קטנותו, שאם הם היו צריכים לעבור על יד כנסיה מובהקת, המבוגרים היו מאיצים בילדים לא להסתכל על הכנסיה ולמהר לעבור, ותוך כדי ההליכה המהירה לומר שלש פעמים את הפסוק (דברים פרק ז פסוק כו) שִׁשְׁעֵי תַמְצִצְנֻוּ וְתַעֲבֹד תַמְצִקְנֻוּ בִּי תָרַם הוּא.

מעשה נפלא ומפיע **בספר חסידים** (סימן תלה) על כומר אחד שהיה חייב ליהודי כסף, וידע הכומר שלא ילך אחריו לבית התפילות, ובכל פעם שאם היהודי לתובעו הלך לבית עבודה זרה כדי שלא יכנס אחריו, ולא היה היהודי אחיו לשם. עוד מעשה באיש אחד שנכנס לבית עבודה זרה והתחרט, והורה לו על כך הזקן דרך תשובה, שבכל שנה יתענה באותו יום לכפר על מה שעשה, וכן עשה.

2. האיסור בזמן הזה

סר נטמאה וסטרא אחרא: **בשו"ת ציץ אליעזר** (חלק יד סימן צא) הביא את דברי הג"ר **חיים פלאגי זצ"ל** (בספר חיימי ביד סימן כ"ו), שלא יאמר האדם שזמנו הזה אין עבודה זרה, כפי שכתבו הפוסקים לגבי כמה דינים, כי רק כלפי הגויים לא דינים אותם עונדי עבודה זרה, אבל בית תפילתם הוא מקום מוכן לפורענות, כי הם מקטרים ועובדים שם זכר לעבודה זרה של הראשונים, ואפילו שאין מעשיהם עבודה זרה ממש, עדיין יש בכך סרך נטמאה וסטרא אחרא, ובפרט שהכנסת הוא ישראל דעי קודש שההיצונים נדבקים בו כמי שנכנס למקום הדבורים, וזה פשוט וברור ושכלי, והנכנסים צריכים טבילה ומלקות, ולתת את הנבגדים שנכנסו איתם לעניים מרודים, כדי שבכך יהיה להם כפרה.

ובשו"ת פרי השדה (חלק ב סימן ד') מסיק, שהאיסור להיכנס לבית תפילתם, הוא אפילו כאשר אין בבית העבודה זרה ילדים.

3. אם מכרו את הכנסיה

מבואר **במשנה** (עבודה זרה דף גג.) אם מכר את בית

העבודה זרה או משכנה, לדעת **רבי** ביטל ולדעת **חכמים** לא ביטל, ונחלקו הדעות **בגמ'** (שם), חז"ל אמר מחלוקת בצורף עובד כוכבים, אבל בצורף ישראל דברי הכל ביטל; וחד אמר, בצורף ישראל מחלוקת. וביאר **רש"י** שאם הגוי מוכר לצורף גוי, סוברים רבנן שלא בטלה העבודה זרה, כי המוכר סבור שהקונה יעבוד את העבודה זרה ולא ישבורה, אבל אם הגוי מכר לצורף ישראל, מסתמא הגוי ביטל את העבודה זרה שסבור שהישראל ישבור אותה. ו**בשו"ע** (סימן קמו סעיף ח) מכרה או משכנה, אפילו לצורף ישראל, לא בטלה, ויש מתירין בצורף ישראל. ומשמשי עבודת כוכבים, אם משכנו או מכרו היו ביטול.

לצורך בית כנסת: **בשו"ת בנין ציון** (סימן סג) כתב שבקניית בית עבודה זרה לצורך בית כנסת, אין חשש מצד איסור הנאה, כי אפילו אם עבדו שם עבודה זרה ממש, ואפילו אם הבית נחשב כתשמישי עבודה זרה, הרי כיון שמכרוהו ביטלוהו, ומותר בהנאה. אולם מכל מקום אין לעשות ממנו בית הכנסת כמבואר **במגן אברהם** (סימן קנד ס"ק יז).

המהר"ם ש"ק (יו"ד סימן קנד) צידד להחמיר מכמה טעמים, אבל מסתמא דעתו להתיר כאשר מכרו את בית תפילתם, שהרי להלכה מפורש **ברמב"ם** ו**בשו"ע** שאם מוכר עבודה זרה לצורף ישראל, המכירה נחשבת כביטול העבודה זרה, ומבואר **ברש"י** (הובא **ברביב"א**) עבודה זרה דף ג"ב. שלא רק כאשר ישראל הוא צורף, אלא הוא הדין בישראל בעלמא שאינו צורף. וכך גם נראה מפשטות הגמרא שם, ולכן דעתו שמוותר לשימוש לישראל עצמו, אך בוודאי אסור לעשות ממנו בית הכנסת.

4. דין המוזיאון בתחם שנלר

צדדי ההיתר: כפי שזכרנו לעיל, בשנות הקמת המדינה כאשר הבריטים עזבו את ירושלים ככלל ואת 'מתחם שנלר' בפרט, הארגונים היהודיים האצ"ל וחביריו השתלטו על המקום. וכעת יש לברר את גדר הדין, האם השליטה שלהם על המקום נחשבת כמכירה, כאילו שקנו את המקום מהנוצרים והמקום מותר ככל מכירה של עבודה זרה לישראל, והאם יש כאן דין כיבוש מלחמה ומה דינו לגבי ביטול עבודה זרה.

לפי ההשערה שהיהודים שילמו לבריטים הרבה כסף כדי שיעזבו את מתחם שנלר מרצונם, יש סברא להיתר שיתכן לומר שהשתלום הזה דינו כמכירה, ומבטל מכאן שם עבודה זרה.

מטעם נוסף יש להיתר, לפי מה שכתב **בשו"ת איש** (יו"ד סימן סא ס"ק ב), על דברי **הגמ'** (עבודה זרה דף גג:) עבודה זרה שעובדיה עזבו אותה, בשעת שלום מותרת בשעת מלחמה אסורה. וביאר, שהכוונה בה בשם העבודה זרה התבטלה מידי עובדיה מותרת, ולכן אם הניחו אותה בשעת מלחמה אסורה, כי הגוי לא מתייחס ממנה והוא חושב שאם גוי ימצא אותה הוא יעבוד אותה, או שהוא מחכה שהוא בעצמו יוכל לשוב אליה, ורק בשעת שלום כיון שעזבו אותה מרצונם מוכח שהם לא מחשיבים אותה כלל, והסירו ירתה מלבה, ועבודה זרה של נכרים שנשארה בלא עובדים מותרת. ויסוד דברי החזו"א מבואר **ברש"י** (שם) שאם יצאו מלחמה ודימו לחזור אסור העבודה זרה בהנאה, (דכתיב אך לא ידבק בידך מאומה מן החרם, אסור לא ביטולם מדעתם ביציאתם.

ולפי סברת החזו"א, הכנסיה ב'מתחם שנלר' מותרת, כיון שהבריטים עזבו אותה לעולם ואין בדתם לשוב אליה יותר, ולכן גם אם נניח שאין לתשלום דין של מכירה, בכל זאת המקום מותר, כיון שהגויים עצמם ביטלו שם עבודה זרה מהמקום. ואולי יש לצרף את הסברא שאינו בית עבודה זרה ממש כי אם מנהג אבותיהם בידיהם, אכן בדברי הציץ אליעזר רואים שלא נקט להלכה את הסברא הזו. אלא שיש לדון בזה, שהיהודים שלקחו את המקום בתחילה, התייחסו לזה בחשיבות של כנסיה, ואם כך היו עבודה זרה של ישראל שלא התבטל, וצ"ע לדינא.

תוספת: יישר ענן ולאחי הגדול הג"ר **ראובן נתן נטע לוי שליט"א** בעל **מחבר ספר נטע ענן**, על ה הערה הרסיוע בליבו ובגורו ענין זה ושאר הנושאים שבגלילות עומק הפשט בטוב טעם ודעת, כי ד' הטובה עליו, יהי רצון שיזכה ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי התורה, אמן.

תגובה לגיליון הקודם

לכבוד מערכת גיליון 'עומק הפשט' אשר כפשוטו כן הוא, מבאר יסודי ומקורי הדברים מהשורש, עד למעשה ממש על פי פוסקי דורנו בבהירות נפלאה, לאסוקי שמעתא אליבא דהילכתא, אני נהנה אישית כל שבוע מהגיליון הנפלא שלכם, זכותכם יעמוד לכם שתזכו להמשיך בהרבצת התורה ברביאות עדי ביאת גואל.

גיליון מס' 260 כתבתם על 'נר הדקורטיבי' שאיננה מצוה מן המובחר להבדלה, לפי מה שכתב **המשנה ברורה** (סי' רחצ ס"ק ח ובניה"ל שם) דבר שמונח בה כמה פתילות ביחד אינה בכלל אבוקה רק אם יש הפסק שעוה או חלב בין פתילה לפתילה, ואם כן בנרות אלו שהם עשויים בצורה שמונחים כמה פתילות שזורות ביחד ומסובב עליהם מוצק שעוה, ואין הפסק שעוה בין פתילה לפתילה על על זה דין אבוקה.

כמו כן שייך דיון זה במה שמצוי בשנים האחרונות 'נר יקנה' קטן העשוי גם בצורה כזה, שמונח כמה פתילות שזורות ועליהם מסובב חתיכת שעוה.

בשנה זו לפני חג שבועות שלמדנו ככולל 'אש דת למו' הלכות הבדלה, וחברי הכולל עוררו על הדבר, שאולי תיקון זה קלקול הוא, שהמייצרים נר יקנה"ז באו להחמיר להדליק 'נר אבוקה' לצאת המצוה מן המובחר, ולא רצו להסתפק בנר שהודלק לשם יום טוב, אבל אם נר כזה אין לו דין אבוקה, הרי יש כאן הדלקת חשש נר של בטלה ביום טוב, שאינו מוסיף בנר זה כלום ויכול לברך על שאר הנרות שבבית.

שאלנו אז **האגוה רבי נתן קופשיץ שליט"א** ומחה הדבר בכי יד, ואמר שלא לזה התכוון המשנה ברורה, ובנדיא יש לזה דין אבוקה למצוה מן המובחר, וכל שכן שאין כאן חשש נר של בטלה.

גם שאלתי **למו"ח האגוה רבי דוד שוימר שליט"א דומ"ץ בק"ק ויז'ניץ מונסי** ואמר לי שאינו מבין מה החשש בזה, והסביר טעמו: הנה מקור דברי המשנה ברורה הם **מהפרי מגדים**, שכתב בסימן רצ"ח (א"א סק"ב) 'ושתי פתילות יחד בקנדי"ל"א שאין חלב ושעוה מפריד ביניהם לא הוה אלא נר יחיד' ע"כ. וכן כתב עוד (מש"ז סק"ב) דשתי פתילות מונחים זה אצל זה בלי הפסק לא הוה אבוקה, ודוקא כעין שתי פיות, ע"כ. וכן כתב בסימן תל"ג (א"א סק"ו) נר ב' פתילות, היינו כמו שעושי עתה בנר חלב קנדי"ל"א ויש הפרש בין פתילה לפתילה הוה אבוקה, הא הניח ב' פתילות ביחד והטבילן בחלב י"ל הוה פתילה גסה, ע"כ. וצ"ע שם לעיין ביוזרה דעה סימן י"א (ס"א בהגה). ושם כתב (בשפ"ד סק"ב) הנה ב' פתילות היינו שמונחים זה אצל זה, לא כיש מי שאומר שאם כרך כמה פתילות כאחד הוה אבוקה וזה וודאי אינו. עכ"ל.

דעת הישי מי שאומר הוה דעת הכרתי שם (סק"ח) וז"ל: והנה סתם נרות שלנו כורכין יחד איזה חוטי"ן דקין למאוד עשוי מפתתו או צמר גפן, ומטבילים אותו בחלב עד שנתדבק בו עב עב, והם הנרות, וא"כ אפשר הוה כנר שיש לו פתילות הרבה, ודינו כאבוקה. ע"כ.

הנה המדקדק בלשונם ברור מלול, הדכרתי רצה לומר שיש דין אבוקה גם באופן שלוקח הרבה חוטים דקים וטובלם בשעוה או בחלב עד שנעשה כפתילה אחת ממש, וכשמדליקים הפתילה נראה האש כשורש אחד. ועל זה השיג הפרי מגדים ביוזרה דעה שם שאם כורכים הרבה פתילות ביחד וכשמדליקים אותם נראים כשורש אחד אין לזה דין אבוקה, והיא כעין שעושים היום 'פתילות הפלא' - ולזה התכוין בסימן רצ"ח שאם מטביל כמה חוטים ביחד ואין הפסק שעוה ביניהם, שנראה הכל כשורש אחד, אין לזה דין אבוקה.

אכן 'נר הדקורטיבי' 'נר יקנה' עשויים מכמה פתילות שכל פתילה שזורה לעצמה, ובאופן זה כשמדליקים הפתילות ניכר היטב שיש כמה שרשי אור, ולכן גם לשיטת הפרי מגדים דינו כאבוקה גם אם אין הפסק שעוה ביניהם.

וכן מבואר **בתבואות שור** (סי' א סק"ח) שאם שתי הפתילות חלוקות במקום שורש האור דינו כאבוקה, ורק בחוטים יחידים שאינם פרודות ונוגעים החוטים היו כפתילה עבה, וז"ל: ולענין הכוונה שהפתילות חלוקות ולא נוגעין אהדדי להיות כפתילה אחת עבה, כגון בנר שפן שהניח פתילה על פתילה, שאז אינו כן אם כנר אחד עב, ואפילו בנר שעוה שחיברן עד שהפתילות נוגעת להדדי, דהוה אינו אלא נר אחד. אלא צריך שהפתילות במקום אור יהיו פרודות והשלהבת נוגעים להדדי שאז אורן רב כידוע במוחש. ע"כ.

וכן משמע מלשון **הלבושי שור** בסימן רצ"ח, דהטעם שצריך שייגעו המאורות זו בזו הוא, משום שמכריים 'מאור' לשון רבים, ואילו המראות ניכרין ונראין יותר באבוקה ממה שניכרים בנר. ואם כן כל שניכר שני שרשי האורות דינו כאבוקה.

יעזור הש"ת שלא ניכשל בדבר הלכה
משה ברי"ק ברנדסדורפר

סיכום הגיליון:

דינים העולים

- א. **איסור כניסה:** מבואר בגמ' ובראשונים שיש איסור כניסה לבית עבודה זרה. איסור זה שייך גם בכניסה של נוצרים, וגם בזמן הזה יש איסור, לכל הפחות משום טומאה וסיטרא אחרא.
- ב. **אם נמכר:** אם מכרו את הכנסיה או משכנו אותה בטל האיסור שבה. ובמכרה לישראל נחלקו הפוסקים האם בטלה. ומשמשי עבודת כוכבים, אם משכנו או מכרו היו ביטול.
- ג. **לבית הכנסת:** אסור בוודאי להשתמש בכנסיה לעשות ממנה בית הכנסת.
- ד. **מתחם שנלך:** לגבי הכניסה במתחם שנלך יתכן להתיר מצד דין כיבוש מלחמה, או לפי ההשערה ששילמו בעד המקום, אפשר שדינו כמכירה, ואף אם אינו כן יש להתיר לפי מה שכתב החזו"א שעבודה זרה של נכרים שנשארה בלא עובדין מותרת. אלא שיש לדון **הגיליון השבוע הוקדש לעילוי נשמת רבי חיים מרדכי ב"ר ישראל אברהם זצ"ל נלב"ע כ"ט ניסן** עבודת זרה של ישראל שלא התבטלה. וצ"ע לדינא.

ת.נ.צ.ב.ה.

משיב כהלכה

ההגרלה השבוע על: 100 ש"ח מזומן

שאלה: מהם הכללים לצירוף מנין דרך המרפסות, והחצרות?

בעידן הקורונה רבו המנינים בחצרות הבתים, מרפסות, גגות, חניות, ועוד, וצריך לדעת מה הם גדרי ההלכה לצירוף המנין באופן כזה. מה ההבדלים למעשה בין לכתחילה לדיעבד, והאם שביל הרבים מפסיק ומונע את צירוף המתפללים? מקורות: **שו"ע ומשנ"ב** (או"ח סימן נה סעיף יד ואילך).

במדור זה מופיע שאלה שבועית בנושא הגיליון הבא, כל מי ששולח תשובה מובחרת על השאלה נכנס להגרלה! ההגרלה על דעת רבני המפעל. התשובות הנכונות ישולבו במידת האפשר בגיליון הקרוב. ניתן גם לענות בעילום שם, בלי להכנס להגרלה. נא להעביר את התשובות עד יום ראשון הקרוב בערב (תשובה שתגיע אחרי יום ראשון תכנס להגרלה הבאה). בצירוף פרטי המשיב (שם, טלפון, מקום לימוד), באחת מהאפשרויות הבאות:

1. בקו 'הילכתא' טלפון 02-5377085 שולחה 4
2. בעמדות 'נדרים פלוס' ו'קהילות', קופת 'הילכתא' גיליון 'עומק הפשט'
3. בחדר 'קול הלשון', ישיבת מיר ירושלים, תיבת 'הילכתא'
4. בפקס מספר 1532-6507823
5. במייל 5047867@gmail.com

הזוכה בהגרלת גיליון 260 על סך 100 ש"ח האברך החשוב הרב יחזקאל רוז שליט"א כולל 'שלמי מאיר' זכרון יעקב

מדור זה הוקדש השבוע להצלחת הכולל החדש עטרת שלמה

בית הוראה הילכתא

השו"ת השבועי מ'בית הוראה הילכתא'

שאלה: במנין שלנו הבעל קורא נמצא לכדו במרפסת, והוא עולה לתורה את כל שבע העוליות של שבת. השאלה כיצד צריך לנהוג בעוליות המפטיר בשבת פרשת תזריע מצורע תש"פ הבעל"ט, שהיא שבת ר"ח אייר ועליית המפטיר אינה חזרה על הקריאה של פרשת השבוע?
תשובה: בשבת רגילה מבואר **בשו"ע** (סימן רפב סעיף ה ומ"ב ס"ק כט) שאם השביעי עולה למפטיר, לא קוראים את המפטיר בנפרד, אלא אחרי שביעי מגביהים וגוללים את הספר ומיד מתחיל את ההפטרה, ואחרי ההפטרה אומרים את הקריאה.

אך בשבת ר"ח כיון שקוראים למפטיר קריאה אחרת, אותו אדם יעלה גם למפטיר בעליה נוספת, ומבואר **במשנ"ב** (סימן קמד ס"ק יז) שלקריאת ראש חודש קוראים באותו ספר של הפרשה ולא בספר תורה אחר משום פגמו של ראשון. אכן, אם אחד מהעולים הראשונים עולה למפטיר, מובא במשנ"ב מחלוקת האחרונים האם להוציא ספר אחר למפטיר. ולמעשה בשעת הדחק שאין את מי להעלות כמו בתקופת הקורונה, ההוראה להוציא ספר נוסף למפטיר.

לתגובות: ניתן לפנות ל'בית הוראה הילכתא' 02-5350535 שולחה 1-1.

עדכוני הלכה

קורונה: השלמת קריאת התורה

ציבור שלא שמעו קריאת התורה מחמת שלא היה להם ס"ת, יש להם להשלים רק את הפרשה האחרונה, כמבואר במשנ"ב סימן קלה ס"ק ו, ויש להם לקרוא ג' עולים בפרשה הראשונה וברביעי יעברו לפרשה של שבוע זה.

אמנם בשבת זו פרשת תזריע מצורע תש"פ, כיון שפרשיות תזריע מצורע מחוברים נמצא שיקראו ג' פרשיות - שמיני תזריע מצורע, וכיון שהמשנ"ב בס"ק ז מביא בזה מחלוקת, האם בשבת כזו משלימים, למרות שדעתו נוטה שכן משלימים, יקראו לכהן את כל פרשת שמיני, וימשיך בפרשת תזריע עד שני.

נושא הגיליון הבא:

דיני צירוף למנין דרך המרפסות?

טלו חלק בזיכוי הרבים העצום, והשתתפו בהוצאות הגיליון הבא

הגיליון נועד לעורר את לב הלומדים, נא לא לסמוך על הדברים הלכה למעשה בלי לעיין במקורות

אפשרות להנצחה לע"ג, לרפו"ש, וכדומה.

ניתן לשלוח רעיונות ותיקונים, הוספות והערות, להגדיל תורה ולהאדירה.

אפשר לתרום עבור הוצאת הגיליונות בעמדות הממוחשבות של 'נדרים פלוס'

ו'קהילות' ברחבי הארץ, תחת המדור 'קופות נוספות' לפי החיפוש: 'עומק הפשט'.

הילכתא

לדעת לחיות כהלכה

גיליון שבועי עומק הפשט

שיעורים וימי עיון

בית הוראה טלפוני

בירורי הלכה אקטואליים

קו מידע הלכתי

חוברות הדרכה

מכון הילכתא 02-535-0-535

מענה אנושי בית הוראה מערכת הגיליון

קו מידע הלכתי

02-5377-085

ניתן להאזין לשיעורים, הודעות, עדכונים, רישום להגרלות, ועוד...

5047867@gmail.com לקבלת הגיליון במייל:

פקס: 02-6507823